

„Добро, давай съ плъсници!“ казваше Тарасъ Булба и закрѣташе си ръкавитѣ: „да видѣхъ, какъхъ си ти човѣкъ въ рѣцѣтъ!“

И бащата съ синѣтъ, вмѣсто да се поздравватъ слѣдъ толкова отдавна невидване, зехъ да се блъскать единъ други и по ребрата, и по кръстѣтъ, и по грѣдитѣ; то отстапяхъ и озирахъ се, то пакъ политахъ.

„Гледайте ги: полудѣ старецѣтъ! Зехъ му умѣтъ!“ стоѣше на прага и говорѣше добрата имъ майка, блѣдна и мършава, оште не пригърнала ненагледанитѣ си дѣца. „Дѣцата си дошле дома, повече отъ година не сме ги видѣле, а той Богъ-зна што е намислилъ: съ плъсници се бие!“

„Ама той се бие харно!“ рече Булба, като престана: Бога ми, харно!“ оправяшесе и думаше: „не ти трѣбва и да испитвашъ. Харенъ казакъ ште да бѣде! Сега, добръ дошелъ синко! дай да се цалунемъ!“ И бащата зе да се цалува съ синѣтъ. „Харно синко! Сякого тупай така, както мене: никому не проштавай! А се ме е смѣхъ на премѣната ти; каква връвъ ти висне тука? Ами ти, диваку, што стоишъ, рѣцѣ увисналъ?“ обърна се и рече на по-младши: „песи сине, зашто ме и ти не побиешъ?“

„Ишъ што мисли!“ говореше майка му, като го пригрътнати: „какъ му дѣде въ главата таково нѣшто, рождено чедо бащата си да бие! Като че само то не стигнахъ: младо дѣте, изходило толкова пакъ, уморено... (Това дѣте имаше повече отъ дваесе години и три аршина високо), нему му трѣбва да си почине и да хапне нѣшто, а той го кара да се бие!“

„Е, та ти си галенъ, както гледамъ!“ казваше Булба „Не слушай, синко, майка си: тя е жена, тя ништо не знае. Какво ви е галене намѣрило? Вашето е галене — поле широко и добъръ конь: това ви е галенето! А видите ли тая сабля? това ви е майка! Това дѣто ви пълнятъ главитѣ, се е изметъ; и академитѣ, и сичкитѣ ония книжки, букваре и философия, и сичко това: не знамъ што си — плювамъ на сичкото!“ Тука Булба пустихъ такава дума, която се и не приема въ печатъ. „Ами, по харно, до недѣля азъ да ви пратѣхъ васъ на Запороже. Тамо ти е науката! Тамо ви е вамъ школото; тамъ штете на разумъ да додете“.

„И сичко една недѣля штатъ да си посѣдѣтъ дома?“ жалобито, съ